

[Connie Hedegaard]

Men jeg vil bare sige, at demagogien fejler jo ikke noget hos hr. Stavad. Der er tale om, om man kunne acceptere Økonomisk Reform som et grundlag for forhandlinger. Hr. Stavad taler, som om Socialdemokratiet er blevet bedt om at acceptere det som det endelige forlig. Det er jo vrøvl.

Til hr. Jes Lunde: Vi synes faktisk ikke, at vi vil stå og uddele alle mulige julegaver, før vi kan se, om vi kan få en sammenhængende finanslov og en sammenhængende økonomisk politik i land. Jeg synes, det er et problem, at en mand som hr. Jes Lunde, der jo ellers er kendt for at prøve at få SF til at fjerne sig lidt fra at være enkeltspartiet par excellence, nu ligesom er lidt på tilbageslag. Nu er det igen enkelt-sagerne, der interesserer.

Det er ikke det, der interesserer Det Konservative Folkeparti. Det er ikke det, vi synes vi har brug for. Jeg synes også, det er glædeligt, at hr. Lykketoft og hr. Stavad og andre Socialdemokrater stadig væk siger, at det er ikke det, der er brug for. Der er brug for nogle større, sammenhængende reformer.

Må jeg så sige til hr. Lykketoft, at det med beregningerne kan vi sikkert også få mange tekniske diskussioner ud af. Men et af problemerne er jo, at de økonomiske forudsætninger, som Socialdemokratiet lægger til grund i sine egne beregninger om, hvordan situationen er i dag, altså facts, bestrider Budgetdepartementet også er i orden.

Så blot spørgsmålet om skattelettelser eller nye skattesystemer, som man lægger frem som beslutningsforslag. Der er jo altså forskel på at afgive en redegørelse til Folketinget, som ikke skal til afstemning, som ikke skal vedtages, som er en fremlæggelse af, hvad regeringen synes kunne være en fornuftig fremtidig politik, og så at fremsætte et beslutningsforslag, som man dog alt andet lige må formode at Socialdemokratiet har en eller anden intention om at få nogle partier til at stemme for.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Må jeg først sige til fru Connie Hedegaard, at nu er det at afgive redegørelse til Folketinget jo et privilegium, der er tillagt en regering, det er et rent regeringsinstrument, derfor er det ikke en mulighed, som Socialdemokratiet var i besiddelse af, hvorimod beslutningsforslag er det

typiske oppositionsinstrument. Derefter tror jeg, vi skal holde op med den diskussion.

Måtte jeg endelig gøre diskussionen om forhandlingsbruddet i Statsministeriet færdig. Jeg tror på, at fru Connie Hedegaard tror på, at det forholder sig sådan, at der har været en forholdsvis åben mulighed for at fortsætte disse forhandlinger. Havde fru Connie Hedegaard været til stede i lokalet på samme måde, som jeg var, havde fru Connie Hedegaard vidst, at det ikke var situationen.

Eksempelvis var oplysningen til Socialdemokratiet, at det eneste, der kunne rettes – det tror jeg statsministeren vil bekræfte – var detaljer. En anden oplysning til Socialdemokratiet var, at såfremt man ikke engang kunne spare de 10 mia. kr. på kommunerne, kunne man ingenting. Det tror jeg også statsministeren vil bekræfte.

Jeg er sikker på, at vederhæftigheden i dansk politik er så stor, at statsministeren ikke vil modsige og benægte oplysninger, han har givet. Det nytter ikke, at statsministeren henvender sig til sine sidemænd, for de var ikke til stede. Men jeg er sikker på, at skatteministeren – vi kan sige meget ondt om Venstre, men jeg har i disse forhandlinger i hvert fald ikke oplevet skatteministeren som en person, der har smidt med mudder bagefter; man kan være uenig med skatteministeren – sammen med os andre vil vedstå, at sådan, som det forhandlingssammenbrud foregik, ja, så var der ikke længere ønske om at beholde Socialdemokratiet i lokalet. Og som høflige folk så går vi.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg skal bare for en ordens skyld sige, at SF selvfølgelig er enig i, at det, der er behov for, er sammenhængende reformer. Det er helt klart.

Det er bare vores vurdering, at sådanne sammenhængende reformer ikke kommer i denne regerings tid. Og når de ikke gør det, synes vi ikke, vi kan tillade os at blive ved med at være passive.

Gert Petersen (SF):

Der går et spøgelse igennem Danmark i disse måneder. Det er forbrødringens spøgelse. Det ligner den store forligsdille. Man kan dårligt åbne en avis eller lukke op for flimrekassen derhjemme uden at erfare, at det er for ringe, at